

tjenesten, da han var 52 Aar gammel, og det er ikke at betvivle, at der er mangfoldige andre forhenbærende Tolbasistenter, som have været meget længere i Statens Tjeneste end han. Jeg skal endnu hertil bemærke, at Finantsministeriets Understøttelseskasse, der ved Resolution af 1850 blev bestemt til 21,000 Rb., nu udgjør 39,000 Rb., og jeg befrygter, at den maatte forøges endnu mere, hvis man gik ind paa dette og lignende Andragender. — Hvad Andragendet under Nr. 29 angaaer, er det opløst i Betænkningen, hvorfor Invalidebestyrelsen ikke har kunnet erkjende den Paa-gjældende som Invalid, og jeg skal tilføie, at naar Manden ikke har nogen Pension som Underofficer, er Grunden, at han ikke har tjent i de lovbestemte 20 Aar. — Med Hensyn til Andragendet under Nr. 15, skal jeg blot minde om den Afgjørelse, som et beslægtet Tilfælde nylig har faaet under Finantsloven, og selv dette Andragende har iøvrigt under For-handlingen om bemeldte Lov flere Gange været bragt paa Bane. Udvalget har fundet, at man ikke anstændigviis kunde affinde sig med denne Mand, der har lidt et saa smerteligt og føleligt Tab, for en Sum af 100 Rb., og har derfor foreslaaet hans Andragende hen-viist til Krigsministeriet. — Det under Nr. 16 opførte Andragende fra et heelt Amtsraad, vilde vistnok i særlig Grad have fortjent Thingets Opmærksomhed, hvis det ikke var blevet upraktisk, paa Grund af, at den nysudnævnte Amtmand over det nye Aarhus Amt skal tage Bolig i Skanderborg, saaledes at dette Amt ikke længere behøver langt ude paa Landet at lede efter sin Amtmand. Jeg vil haabe, at man har truffet den Foranstaltning med Hensyn til den nye Amtmands Møde i Aarhus, at vi ikke til næste Aar skulle faae et lignende Andragende som det foreliggende fra det gamle Aarhus Amt. — Jeg skal derefter gaae over til Andragendet under Nr. 27, som er af en noget speciel Natur; men da det erede Medlem fra Holstebro (Madsen), som er uopkjendt med de stedlige Forhold, interesserer sig for dette Andragende, vil han vistnok nærmere fremstille Sagen for Thinget, og jeg skal derfor indskrænke mig til at gjøre opmærksom paa Grunden til, at Udvalgets Fleertal ikke

har villet tilraade nogen Henviisning deraf. Sagen er allerede bleven frembragen under Finantslovens Behandling, og man har da fra Finantsministeren modtaget baade skriftlige og mundtlige Meddelelser, hvorefter man ikke fandt, at der var Grund til at foretage Noget med Hensyn dertil. En Bemærkning om Sagen, der allerede var optagen i Betænkningen over Finantsloven, gik endog ud i denne Anledning, og Fleertallet har derefter fundet, at denne Sag var af en noget vel underordnet Natur, til at man nu atter skulde tage fat paa den; men nogen egentlig Modstand mod Mindretallets Forslag troer jeg ikke, det har været Hensigten at reise. Finantsministerens Skrivelse ophæver desuden, hvad Sagens finantsielle Side angaaer, at den nuværende Ordning ikke er mere be kostelig for Statskassen end den forrige, idet en Govt-gjørelse til Fromanden i Veilstrup er falden bort. Den omtaler derimod ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt den nye Ordning er beqvem for de Reisende eller ikke; men jeg skal bemærke, at der i Udvalget har været deelte Meninger derom, idet nogle af dets Medlemmer, som ogsaa mene at have Henskab til de locale Forhold, have gjort gjældende, at den endda ikke er saa ubeqvem. — Andragendet under Nr. 28 fortjener vistnok en ikke ringe Opmærksomhed, alene af den Grund, at det dreier sig om en ikke ganske ringe Sum. Det forekommer Udvalget, at hvis de Staver, for hvilke Andrageren, Bødkermester Jakobsen, og muligviis ogsaa andre Bødkermestre have erlagt Told, virkelig have været af samme Bestaaenhed som de, med Hensyn til hvilke Ministeriet har erklæret, at der ikke burde erlægges Told af dem, men at de, efter en rigtig Forstaaelse af Toldtarifsen, burde indgaae toldfrit, bør den nævnte Bødkermester have det Beløb tilbage, som han har erlagt formeget. Det er imidlertid naturligt, at Udvalget ikke har kunnet staae denne Forudsætning documenteret, da det ikke kan indlade sig paa at undersøge disse Staver, og det er bekjendt, at et Ministerium, naar det aflaaer et Andragende, anseer det for under sin Værdighed at angive Grunden dertil. Det hedder blot categorisk: „kan ikke bevilges“; men Følgen deraf er, at vi, uanset at Ministeriets Reso-